

styrelse Lejlighed til at udtale sig." Det turde maasse egentlig siges, at denne Bestemmelse ikke var saa absolut nødvendig, fordi det maa siges, at den ikke indeholder andet end, hvad den nuværende Lovgivning allerede indeholder, thi allerede nu skal Kirkesynet, naar der skal foretages Syn, underrette de vedkommende Tiendejere eller, hvor Kirken ejer sig selv, Kirkens Bestyrelse om, til hvilken Tid Kirkesynet finder Sted, for at de kunne saa Lejlighed til at møde og gøre deres Bemærkninger, hvis de finde Anledning dertil. Men jeg vil dog yderligere fremhæve, at Meningen med dette Vædringsforslag ingenlunde er den at give Tiendejeren eller Kirkens Bestyrelse nogen som helst Andel i Kirkesynets besluttende Myndighed. Den besluttende Myndighed bliver ogsaa efter dette Vædringsforslag hos Kirkesynet, det er blot, for at give dem Anledning til at være til Stede, for yderligere at indstærpe, at de skulle indbydes til at være til Stede; men den højt-ærede Minister, med hvem vi have forhandlet om Sagen, har gjort mig opmærksom paa, at det vil være nødvendigt at tilføje et Par Ord for at hindre, at man skulde kunne uglede af dette Vædringsforslag, at der skulde føres skriftlig Forhandling, og det vil derfor mellem anden og tredje Behandling blive taget under Overvejelse at tilføje et Par Ord, som præcisere dette. Jeg antager saa, at det vil komme til at lyde saaledes, "efter at have givet Tiendejeren eller, hvis Kirken ejer sig selv, Kirkens Bestyrelse, Lejlighed til at udtale sig under Synsforretningen". Men det vil som sagt komme til nærmere Overvejelse, det var for sent til at kunne foreligge som Vædringsforslag i Dag. Vædringsforslaget vil ikke medføre nogen Forandring i Synets Stilling, for saa vidt som Synet beholder fuldstændig den samme bestemmende Myndighed, som det har nu, det er kun det, at det er indstærket yderligere, at der skal gives dem Lejlighed til at møde og til at gøre deres Betragtninger gældende ved den mündlige Forhandling, og det tror jeg vil have sin Betydning, det vil særlig ofte kunne have Betydning i æstetisk Henseende, fordi man jo vistnok kan gaa ud fra, at det er meget ofte, at Tiendejeren eller, hvor Sognet ejer Kirken selv,

Sogneboerne, som bruge Kirken, have megen Interesse eller Kærlighed til deres Kirke og Interesse for, at den ikke bliver stæmmet ved, at Kattelovnen bliver anbragt paa et uegnet Sted; der kan være saadanne praktiske Grunde, som gøre det ønskeligt, at Folk, der bruge Kirken og have Kærlighed og Interesse for den, saa Lejlighed til at udtale sig mündtlig under Synet. — Saa er der fremdeles i samme Stykke efter Ordene "Kirkesynet tager Bestemmelse om Kattelovnenes" indstædt Ordene "og Skorstenedes". I og for sig var det maasse ikke nødvendigt, thi det turde vel nok siges, at til Kattelovnenes Indretning hører ogsaa, at der skal være en Skorsten, men da det kan ske, at Anbringelsen og Opførelsen af Skorstenen kan medføre en Udgift, som kan være lige saa stor som Anstæffelsen af Kattelovnen eller maasse endogsaa større, har Udvalget anset det for det rigtigste, at det udtrykkelig blev udtalt, at Kirkesynet ogsaa i saa Henseende havde den afgørende Bestemmelse, men saaledes, at Tiendejeren eller Kirkens Bestyrelse kunde saa Lejlighed til at udtale sig derom under Synsforretningen. — Med Hensyn til 5te og 6te Vædringsforslag skal jeg henbise til, hvad jeg sagde under 2det Vædringsforslag. Det er kun Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes, naar der er mere end een Kirke i et Sogn. Endelig kommer jeg til Vædringsforslagene Nr. 7, 8 og 10. Det er egentlig kun Redaktionsændringer. Saaledes som Forslaget var affattet, kunde det se ud, som der var tillagt samtlige Kirkeværgere et større Arbejde i denne Sag, end det kunde anses for ønskeligt og tilraadeligt at tillægge alle Kirkeværgere. Det er nemlig meget ofte Tilfældet, særlig ved de Kirker, hvor der er en privat Tiendejer, at Kirkeværgen er en eller anden Arbejdsmand, som bor i Nærheden af Kirken og er antagen af den private Tiendejer til at være Kirkeværgen, fordi han er en dygtig og brugbar Mand til det Arbejde, som skal udføres paa Kirkegaarden eller ved Pasningen af Kirken, men det kan være, at han slet ikke er stillet til at indtage den Stilling, som Lovforslagets § 4 anviser Kirkeværgen. Meningen har ganske vist heller ikke været dette fra Ministeriets Side, efter hvad der er oplyst under Forhandlingerne, idet man ved Kirkeværgen har tænkt paa de særlige Kirkeværgere, der